

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS
2004 m. rugsėjo 27 d.*

Byloje T-330/01

Akzo Nobel NV, įsteigta Arnhemas (Nyderlandai), iš pradžių atstovaujama advokatų M. van Empel ir C. Swaak, vėliau – advokato C. Swaak,

ieškovė,

prieš

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujamą A. Whelan, A. Bouquet ir W. Wils, padedamų advokato H. van der Woude,

atsakovę,

dėl pagrindinio prašymo panaikinti 2001 m. spalio 2 d. Komisijos sprendimo K(2001) 2931 (galutinis) dėl EB sutarties 81 straipsnio ir EEE susitarimo 53 straipsnio taikymo procedūros (COMP/E-1/36.756 – Natrio gliukonatas) 3 ir 4 straipsnius tiek, kiek jie susiję su ieškove, bei dėl subsidaraus prašymo panaikinti ar sumažinti šiuo sprendimu ieškovei paskirtą baudą,

* Proceso kalba: olandų.

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(trečioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas J. Azizi, teisėjai M. Jaeger ir F. Dehousse,
posėdžio sekretorius J. Plingers, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2004 m. vasario 17 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Faktinės bylos aplinkybės

- 1 Bendrovė *Akzo Nobel NV* (toliau – *Akzo*) yra chemijos ir farmacijos pramonėje veikiančių įmonių grupės patirnuojanti bendrovė. Jai priklauso visos bendrovės *Akzo Nobel Chemicals BV* (toliau – ANC) akcijos. Klostantis bylos aplinkybėms ir iki 1995 m. ANC, turėdama bendrovės *Glucona vof*, įmonės, kurią ji kontroliavo kartu su bendrove *Coöperatieve Verkoop- en Productievereniging van Aardappelmeel en Derivaten Avebe BA* (toliau – *Avebe*), akcijų, veikė natrio gliukonato rinkoje. 1995 m. gruodžio mėnesį *Avebe* įsigijo ANC turimas *Glucona vof* akcijas, kuri tapo uždarąja akcine bendrove ir pradėjo vadintis *Glucona BV* (toliau – bendrovės *Glucona vof* ir *Glucona BV* vadinamos *Glucona*).

- 2 Natrio gliukonatas yra kompleksonų – produktų, kurie pramoniniuose procesuose padaro metalo jonus neaktyvius – sudėtinė dalis. Minėti procesai apima pramoninį plovimą (butelių ir indų plovimas), paviršių apdirbimą (antikorozinis apdirbimas, riebalų pašalinimas, aliuminio ėsdinimas) ir vandens apdirbimą. Kompleksonai taip pat naudojami maisto, kosmetikos, farmacijos, popieriaus, betono ir kitose pramonės šakose. Natrio gliukonatas parduodamas visame pasaulyje, o konkurentai veikia pasaulinėse rinkose.
- 3 1995 m. bendri natrio gliukonato pardavimas pasaulyje siekė apie 58,7 mln. eurų, o Europos ekonominėje erdvėje (EEE) – apie 19,6 mln. eurų. Faktinių aplinkybių metu beveik visa pasaulinė natrio gliukonato gamyba buvo sutelkta penkių įmonių – *Fujisawa Pharmaceutical Co. Ltd* (toliau – *Fujisawa*), *Jungbunzlauer AG*, *Roquette Frères SA* (toliau – *Roquette*), *Glucona vof* ir *Archer Daniels Midland Co.* (toliau – *ADM*) – rankose.
- 4 1997 m. kovo mėn. JAV Teisingumo ministerija pranešė Komisijai, kad atlikus tyrimą lizino ir citrinos rūgšties rinkoje buvo pradėtas tyrimas ir natrio gliukonato rinkoje. 1997 m. spalio ir gruodžio mėn. bei 1998 m. vasario mėn. Komisija buvo informuota, kad *Akzo*, *Avebe*, *Glucona*, *Roquette* ir *Fujisawa* prisipažino dalyvavusius kartelyje dėl natrio gliukonato kainų nustatymo ir šio produkto pardavimo apimtys pasidalijimo JAV ir kitose rinkose. Sudarius sutartį su JAV Teisingumo ministerija, šioms įmonėms JAV valdžios institucijos paskyrė baudas.
- 5 1998 m. vasario 18 d. Komisija, remdamasi 1962 m. vasario 6 d. Tarybos reglamento Nr. 17, Pirmojo reglamento, įgyvendinančio Sutarties (81) ir (82) straipsnius (OL 13, 1962, p. 204), 11 straipsniu, pagrindiniams natrio gliukonato gamintojams, importuotojams ir pirkėjams Europoje išsiuntė prašymus pateikti informaciją.

- 6 Atsakydama į prašymą pateikti informaciją *Fujisawa* susisieikė su Komisija ir nurodė, jog ji atliekant minėtą tyrimą bendradarbiavo su JAV valdžios institucijomis, ir kad yra pasirengusi bendradarbiauti ir su Komisija pagal 1996 m. liepos 18 d. Komisijos pranešimą dėl baudų neskyrimo arba sumažinimo kartelių bylose (OL C 207, 1996, p. 4, toliau – Pranešimas dėl bendradarbiavimo). Po 1998 m. balandžio 1 d. susitikimo su Komisija 1998 m. gegužės 12 d. *Fujisawa* pateikė rašytinį pareiškimą ir tam tikrus dokumentus, tarp kurių buvo kartelio istorijos santrauka.

- 7 1998 m. rugsėjo 16 ir 17 d. Komisija, remdamasi Reglamento Nr. 17 14 straipsnio 3 dalimi, atliko tyrimus *Avebe*, *Glucona*, *Jungbunzlauer* ir *Roquette* patalpose.

- 8 1999 m. kovo 2 d. Komisija *Glucona*, *Roquette* ir *Jungbunzlauer* nusiuntė prašymus pateikti detalią informaciją. 1999 m. balandžio 14, 19 ir 20 d. laiškais jos išreiškė savo norą bendradarbiauti su Komisija ir pastarajai pateikė tam tikros informacijos apie kartelį. 1999 m. spalio 25 d. Komisija ADM, *Fujisawa*, *Glucona*, *Roquette* ir *Jungbunzlauer* paprašė pateikti papildomos informacijos.

- 9 2000 m. gegužės 17 d., remdamasi jai pateikta informacija, Komisija *Akzo* ir kitoms suinteresuotosioms įmonėms išsiuntė pranešimą apie kaltinimus dėl EB 81 straipsnio 1 dalies ir Europos ekonominės erdvės susitarimo (toliau — EEE susitarimas) 53 straipsnio 1 dalies pažeidimo. *Akzo* ir kitos suinteresuotosios įmonės, atsakydamos į Komisijos nurodytus kaltinimus, pateikė savo rašytines pastabas. Nė viena iš šių įmonių neprašė surengti posėdžio, taip pat neginčijo pranešime apie kaltinimus nurodytų faktų teisingumo.

- 10 2001 m. gegužės 11 d. Komisija *Akzo* ir kitoms suinteresuotosioms įmonėms išsiuntė prašymus pateikti papildomos informacijos.
- 11 2001 m. spalio 2 d. Komisija priėmė sprendimą C(2001) 2931 (galutinis) dėl EB 81 straipsnio ir EEE susitarimo 53 straipsnio taikymo procedūros (COMP/E-1/36.756 – Natrio gliukonatas) (toliau – ginčijamas sprendimas). Apie sprendimą *Akzo* buvo pranešta 2001 m. spalio 10 d. laišku.
- 12 Ginčijamame sprendime, be kitų, yra šios nuostatos:

„1 straipsnis

(*Akzo*), (*ADM*), (*Avebe*), (*Fujisawa*), (*Jungbunzlauer*) ir (*Roquette*) nuo 1994 m. sausio 1 d. dalyvaudamos susitarime ir (arba) nuolatiniuose suderintuosiuose veiksmuose natrio gliukonato sektoriuje, pažeidė EB <...> 81 straipsnio 1 dalį ir EEE susitarimo 53 straipsnio 1 dalį.

Pažeidimas truko:

— (*Akzo*), (*Avebe*), (*Fujisawa*) ir (*Roquette*) atveju nuo 1987 m. vasario mėn. iki 1995 m. birželio mėn.,

— (*Jungbunzlauer*) atveju nuo 1988 m. gegužės mėn. iki 1995 m. birželio mėnesio,

— (ADM) atveju nuo 1991 m. birželio mėn. iki 1995 m. birželio mėnesio.

<...>

3 straipsnis

Už 1 straipsnyje nurodytą pažeidimą skiriamos tokios baudos:

a) (<i>Akzo</i>)	9 mln. eurų
b) (ADM)	10,13 mln. eurų
c) (<i>Avebe</i>)	3,6 mln. eurų
d) (<i>Fujisawa</i>)	3,6 mln. eurų
e) (<i>Jungbunzlauer</i>)	20,4 mln. eurų
f) (<i>Roquette</i>)	10,8 mln. eurų

<...>“

13 Ginčijamo sprendimo 296–309 konstatuojamosiose dalyse Komisija nagrinėjo santykius, kurie kartelio gyvavimo laikotarpiu egzistavo tarp *Glucona* ir jos patronuojančių bendrovių *Avebe* ir *Akzo*. Visų pirma ji konstatavo, kad iki 1993 m. rugpjūčio 15 d. *Glucona* kartu vadovavo *Avebe* ir *Akzo* atstovai, bet vėliau

dėl jos restruktūrizavimo jai vadovavo vien *Avebe* atstovas. Vis dėlto Komisija nustatė, kad *Avebe* ir *Akzo* pripažintinos atsakingomis už savo antrinės bendrovės antikonkurencinius veiksmus per visą nagrinėjamą laikotarpį ir kad todėl jos turi būti sprendimo adresatės.

- 14 Baudos dydžiui apskaičiuoti Komisija taikė metodologiją, pateiktą Baudų nustatymo, remiantis Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalimi ir EAPB sutarties 65 straipsnio 5 dalimi, metodo gairėse (JO C 9, 1998, p. 3, toliau – gairės) ir pranešimą apie bendradarbiavimą.
- 15 Pirmiausia Komisija, atsižvelgdama į pažeidimo sunkumą ir trukmę, nustatė pagrindinį baudos dydį.
- 16 Šiomis aplinkybėmis dėl pažeidimo sunkumo Komisija pirmiausia nusprendė, kad suinteresuotosios įmonės padarė labai sunkų pažeidimą, atsižvelgiant į jo pobūdį, konkrečią įtaką natrio gliukonato rinkai EEE ir atitinkamos geografinės rinkos dydį (ginčijamo sprendimo 371 konstatuojamoji dalis).
- 17 Komisija taip pat nusprendė, kad reikia atsižvelgti į realią ekonominę galią daryti žalą konkurencijai ir nustatyti tokią baudą, kuri garantuotų atgrasantį efektą. Todėl remdamasi suinteresuotųjų įmonių 1995 m. (paskutinių pažeidimo metų) natrio gliukonato pardavimo pasauline apyvarta, nurodyta minėtų įmonių atsakant į Komisijos prašymus pateikti informaciją, pagal kurią Komisija apskaičiavo atitinkamas šių įmonių rinkos dalis, Komisija suskirstė šias įmones į dvi kategorijas. Pirmajai ji priskyrė įmones, kurios pagal jos turimus duomenis turėjo didesnes nei 20% pasaulinės natrio gliukonato rinkos dalis, t. y. *Fujisawa* (35,54%), *Jungbunz-*

lauer (24,75 %) ir *Roquette* (20,96 %). Šioms įmonėms Komisija nustatė 10 mln. pradinį baudos dydį. Antrajai kategorijai ji priskyrė įmones, kurios pagal jos turimus duomenis turėjo mažesnes nei 10 % pasaulinės natrio gliukonato rinkos dalis, t. y. *Glucona* (apie 9,5 %) ir ADM (9,35 %). Šioms įmonėms Komisija nustatė 5 mln. eurų pradinį baudos dydį, t. y. *Akzo* ir *Avebe*, kurios bendrai valdė *Glucona*, – po 2,5 mln. eurų kiekvienai (ginčijamo sprendimo 285 konstatuojamoji dalis).

- 18 Be to, norėdama užtikrinti atgrasantį efektą ir atsižvelgdama į tai, kad didelės įmonės turi teisinių ekonominių žinių ir infrastruktūrą, kurios leidžia geriau suprasti jų pažeidimo pobūdį ir su tuo susijusias pasekmes konkurencijos teisės požiūriu, Komisija pakoregavo šį pradinį dydį. Todėl, atsižvelgdama į suinteresuotųjų įmonių dydį ir bendrus išteklius, Komisija ADM ir *Akzo* nustatytam pradiniam baudos dydžiui pritaikė 2,5 dauginimo koeficientą ir padidino šį pradinį dydį iki 12,5 mln. eurų ADM atveju ir iki 6,25 mln. eurų *Akzo* atveju (ginčijamo sprendimo 388 konstatuojamoji dalis).

- 19 Be to, dėl kiekvienos įmonės padaryto pažeidimo trukmės pradinis baudos dydis buvo padidintas 10 % už kiekvienus metus, t. y. 80 % *Fujisawa*, *Akzo*, *Avebe* ir *Roquette*, 70 % *Jungbunzlauer* ir 35 % ADM (ginčijamo sprendimo 389–392 konstatuojamosios dalys).

- 20 Šitaip Komisija *Akzo* nustatė 11,25 mln. eurų pagrindinį baudos dydį. ADM, *Avebe*, *Fujisawa*, *Jungbunzlauer* ir *Roquette* buvo nustatyti atitinkamai 16,88, 4,5, 18, 17 ir 18 mln. pagrindiniai baudų dydžiai (ginčijamo sprendimo 396 konstatuojamoji dalis).

- 21 Antra, dėl sunkinančių aplinkybių *Jungbunzlauer* paskirtas pagrindinis baudos dydis buvo padidintas 50 % dėl to, kad ši įmonė inicijavo kartelį (ginčijamo sprendimo 403 konstatuojamoji dalis).
- 22 Trečia, Komisija išnagrinėjo ir atmetė tam tikrų įmonių argumentus, jog šių įmonių atžvilgiu turėjo būti pripažintos lengvinančios aplinkybės (ginčijamo sprendimo 404–410 konstatuojamosios dalys).
- 23 Ketvirta, remdamasi pranešimo dėl bendradarbiavimo B punktu Komisija „labai smarkiai sumažino“ (t. y. 80 %) *Fujisawa* baudą, kurią ši įmonė būtų gavusi, jei nebūtų bendradarbiavusi. Galiausiai remdamasi šio pranešimo D punktu Komisija „gerokai sumažino“ (t. y. 40 %) ADM ir *Roquette* baudas bei 20 % *Akzo*, *Avebe* ir *Jungbunzlauer* baudas (ginčijamo sprendimo 418, 423, 426 ir 427 konstatuojamosios dalys).

Procedūra ir šalių reikalavimai

- 24 Ši byla buvo pradėta *Akzo* ieškiniu, pateiktu Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai 2001 m. gruodžio 19 dieną.
- 25 Remdamasis teisėjo pranešėjo posėdžio pranešimu, Pirmosios instancijos teismas (trečioji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas proceso organizavimo priemones, numatytas Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 64 straipsnyje, raštu šalims pateikė klausimus, į kuriuos šios atsakė per nustatytą terminą.

26 Per 2004 m. vasario 17 d. posėdį buvo išklaustytos šalių nuomonės žodžiu.

27 *Akzo* Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti ginčijamo sprendimo 3 ir 4 straipsnius, kiek jie susiję su *Akzo*,

- nepatenkinus šio prašymo, panaikinti 3 straipsnį kartu su ginčijamo sprendimo 388 konstatuojamąja dalimi tiek, kiek juose buvo nustatytas 2,5 dauginimo koeficientas jos atžvilgiu,

- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas, įskaitant palūkanas ir išlaidas banko garantijai.

28 Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo:

- atmesti ieškinį,

- priteisti iš *Akzo* bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

- 29 *Akzo* pateikti ieškinio pagrindai dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo susiję su pradinio visiems kartelio nariams paskirtų baudų dydžio nustatymu, su kartelio narių klasifikacija, su atsižvelgimu į *Akzo* apyvartą ir su koeficiento 2,5 taikymu.

Dėl pradinio visiems kartelio nariams paskirtų baudų dydžio nustatymo

- 30 *Akzo* teigia, kad buvo pažeistas proporcingumo principas ir pažeista pareiga motyvuoti.

Dėl proporcingumo principo pažeidimo

- 31 *Akzo* mano, kad ginčijamo sprendimo 385 konstatuojamojoje dalyje nustačiusi kartelio nariams 40 mln. eurų pradinį dydį baudos, nuo kurios skaičiuotos skirtinos baudos, Komisija neatsižvelgė į ribotą natrio gliukonato rinkos dydį ir taip pažeidė proporcingumo principą.

- 32 *Akzo* nurodo, kad 1995 metais bendra natrio gliukonato apyvarta EEE sudarė mažiau kaip 20 mln. eurų, o pasaulyje – mažiau kaip 59 mln. eurų. Ji teigia, kad šitaip bendra ginčijamu sprendimu paskirtų baudų suma yra daugiau kaip du kartus didesnė už

nagrinėjamo produkto metinę apyvartą EEE ir sudaro daugiau kaip du trečdalius jos metinės pasaulinės apyvartos.

- 33 Jos nuomone, tokiais veiksmais Komisija, nustatydamą pradinę baudos dydį, neatsižvelgė į ribotą rinkos dydį, t. y. į ribotą atitinkamo produkto rinkos dydį, nors ginčijamo sprendimo 377 konstatuojamojoje dalyje teigė tai dariusi. Priešingai, ji suskirstė kartelio narius į dvi kategorijas, pirmajai priskyruši įmones, kurios pagal jos turimus duomenis turėjo didesnes nei 20 % pasaulinės natrio gliukonato rinkos dalis, o antrajai grupei – įmones, kurios pagal turėjo mažesnes nei 10 % pasaulinės natrio gliukonato rinkos dalis (žr. šio sprendimo 17 punktą). Tačiau toks suinteresuotųjų įmonių suskirstymas pagal jų galią atitinkamoje rinkoje neturi nieko bendra su ribotu šios rinkos dydžiu.
- 34 Komisija prašo atmesti šį ieškinio pagrindą.
- 35 Pirmosios instancijos teismas primena, kad pagal Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalį baudos dydis nustatomas remiantis pažeidimo sunkumu ir jo trukme. Be to, pagal gaires pradinis baudos dydis nustatomas atsižvelgiant į pažeidimo sunkumą, jo pobūdį, konkretų poveikį rinkai ir į geografinės rinkos dydį.
- 36 Taigi šios nuostatos aiškiai nereikalauja, kad Komisija, nustatydamą pradinę baudos dydį, atsižvelgtų į ribotą produkto rinkos dydį ir produkto vertę.

- 37 Vis dėlto, remiantis teismų praktika, vertindama pažeidimo sunkumą, Komisija privalo atsižvelgti į daugelį veiksnių, kurių pobūdis ir reikšmė skiriasi, nelygu nagrinėjamo pažeidimo tipas, ir į ypatingas atitinkamo pažeidimo aplinkybes (1983 m. birželio 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Musique diffusion française ir kt. prieš Komisiją*, 100/80 – 103/80, Rink. p. 1825, 120 punktas). Prie veiksnių, apibrėžiančių pažeidimo sunkumą, tam tikrais atvejais gali būti priskiriamas ir nagrinėjamo produkto rinkos dydis.
- 38 Todėl, nors rinkos dydis ir produkto vertė gali būti veiksniai, į kuriuos būtina atsižvelgti nustatant pažeidimo sunkumą, jų svarba skiriasi, atsižvelgiant į ypatingas atitinkamo pažeidimo aplinkybes.
- 39 Iš ginčijamo sprendimo 385 konstatuojamosios dalies išplaukia, kad, nepaisant to, jog Komisija kvalifikavo pažeidimą kaip labai sunkų gairių prasme, kurios tokiu atveju numato, kad Komisija gali nustatyti bent jau 20 mln. eurų pradinį baudos dydį, nagrinėjamoje byloje ji paskyrė tik 10 mln. eurų pradinę baudą pirmajai kategorijai priskirtoms įmonėms ir 5 mln. eurų pradinę baudą įmonėms, priskirtoms antrajai kategorijai, o tai atitinka pusę arba ketvirtadalį sumos, kurią pagal gaires ji gali nustatyti už labai sunkius pažeidimus.
- 40 Toks pagrindinio baudos dydžio nustatymas parodo, kad, remiantis ginčijamo sprendimo 377 konstatuojamąja dalimi, kurioje Komisija patikslino, kad į ribotą produkto rinkos dydį „nustatant pagrindinius baudų dydžius taip pat buvo atsižvelgta“, Komisija pakankamai atsižvelgė į nagrinėjamos produkto rinkos dydį.

- 41 Bet kuriuo atveju Pirmosios instancijos teismas mano, kad, atsižvelgiant į *Akzo* padaryto pažeidimo pobūdį ir turint omenyje nagrinėjamos produkto rinkos dydį, Komisija, *Akzo* atveju nustačiusi 5 mln. eurų pradinį baudos dydį, nepažeidė proporcingumo principo.
- 42 Todėl ieškinio pagrindas dėl proporcingumo principo pažeidimo turi būti atmestas.

Dėl pareigos motyvuoti nesilaikymo

- 43 *Akzo* mano, kad ginčijamas sprendimas nepakankamai pagrįstas, nes egzistuoja prieštaravimų tarp Komisijos pareiškimo, jog ji atsižvelgė į ribotą natrio gliukonato rinkos dydį (ginčijamo sprendimo 377 konstatuojamoji dalis) ir konstatuojamųjų dalių, susijusių su įmonių klasifikacija (ginčijamo sprendimo 378–384 konstatuojamosios dalys).
- 44 Komisija prašo atmesti šį ieškinio pagrindą.
- 45 Pirmosios instancijos teismas primena, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką EB 253 straipsnio reikalaujamas motyvavimas turi taip aiškiai ir nedviprasmiškai išreikšti ginčijamą teisės aktą priėmusios Bendrijos institucijos samprotavimus, kad suinteresuotieji asmenys iš to galėtų suprasti, kuo grindžiama priimta priemonė, o kompetentingas teismas – atlikti savo kontrolės užduotį (1998 m. balandžio 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, Rink. p. I-1719, 63 punktas ir 2003 m. rugsėjo 30 d. Sprendimo

Vokietija prieš Komisiją, C-301/96, Rink. p. I-9919, 87 punktas; 2002 m. lapkričio 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Lagardère ir Canal+ prieš Komisiją*, T-251/00, Rink. p. II-4825, 155 punktas).

- 46 Pirmosios instancijos teismas pabrėžia, kad ginčijamo sprendimo 377 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė, jog nustatydamą pradinius baudos dydžius atsižvelgė į ribotą natrio gliukonato rinkos dydį. Toliau ginčijamo sprendimo 378–384 konstatuojamosiose dalyse ji skirtingai įvertino kartelio narius, priskyrusi juos dviem kategorijoms pagal atitinkamą galią rinkoje ir būtinybę užtikrinti atgrasančią baudą. Galiausiai, kaip buvo pažymėta šio sprendimo 39 punkte, Komisija ginčijamo sprendimo 385 konstatuojamojoje dalyje, apskaičiuodama baudą pagal pažeidimo sunkumą, nustatė 10 mln. eurų pradinį baudos dydį pirmosios kategorijos įmonėms ir 5 mln. eurų baudą antrosios kategorijos įmonėms, o tai atitinka pusę arba ketvirtadalį sumos, kurią pagal gaires ji galėjo nustatyti už labai sunkius pažeidimus.
- 47 Taigi iš ginčijamo sprendimo 377 ir 385 konstatuojamųjų dalių tekstų išplaukia, kad Komisija pakankamai aiškiai nurodė, kad, nustatydamą mažesnius pradinius baudos dydžius nei remdamasi gairėmis ji galėjo nustatyti už labai sunkius pažeidimus, ji atsižvelgė į ribotą produkto rinkos dydį. Šiais teiginiais, susijusiais su atsižvelgimu į produkto rinkos dydį, neprieštarujama ginčijamo sprendimo 378–384 konstatuojamosiomis dalimis, kuriose Komisija paaiškino priežastis, dėl kurių, jos nuomone, buvo būtina suskirstyti kartelio narius į dvi kategorijas pagal atitinkamą jų galią rinkoje ir būtinybę užtikrinti atgrasančią baudą. Šis apskaičiavimo etapas yra susijęs su santykiais tarp kartelio narių, o ne su absoliučia atitinkamos rinkos verte.
- 48 Todėl, priešingai nei teigia *Akzo*, tarp ginčijamo sprendimo 377 konstatuojamosios dalies ir 378–384 konstatuojamųjų dalių nėra jokio prieštaravimo.

- 49 Todėl ieškinio pagrindas dėl proporcingumo principo ir pareigos motyvuoti pažeidimo turi būti atmestas.

Dėl kartelio narių klasifikacijos

- 50 *Akzo* teigia, kad buvo pažeistas proporcingumo principas ir nesilaikyta pareigos motyvuoti.

Dėl proporcingumo principo pažeidimo

— Šalių argumentai

- 51 *Akzo* teigia, kad Komisija pažeidė proporcingumo principą, suskirsčiusi kartelio narius į dvi kategorijas pagal jų dalis natrio gliukonato rinkoje, ne tiksliai atsižvelgusi ne į jų realias rinkos dalis, o labai supaprastintu būdu suskirsčiusi įmones pagal tai, ar joms tenka daugiau kaip 20 %, ar mažiau kaip 10 % rinkos (ginčijamo sprendimo 379–382 konstatuojamosios dalys).

- 52 *Akzo* pabrėžia, kad realus santykis tarp suinteresuotųjų įmonių pasaulinės apyvartos stipriai skiriasi nuo labai supaprastinto santykio 1 prie 2, kuriuo vadovavosi Komisija. Realus santykis tarp įmonių, turinčių mažiausią rinkos dalį (9 % – ADM ir

Glucona), ir įmonių, turinčių didžiausią rinkos dalį (36 % – *Fujisawa*), yra 1 prie 4, o ne 1 prie 2. Todėl, remdamasi pasirinktu apskaičiavimo metodu bei atsižvelgdama į realų suinteresuotųjų įmonių santykį, Komisija pradinį *Akzo* ir *Avebe* skirtinos baudos dydį turėjo nustatyti ties 1,25 mln. eurų, o ne ties 2,5 mln. eurų riba.

- 53 *Akzo* sutinka, kad tarp galutinės baudos ir atitinkamų įmonių apyvartos nebūtinai turi egzistuoti tikslus matematinis santykis. Tačiau, jos nuomone, iš Komisijos sprendimų praktikos išplaukia, kad ji paremta kartelio dalyvių apyvarta nagrinėjamoje rinkoje.
- 54 Iš Teisingumo Teismo ir Pirmosios instancijos teismo praktikos *Akzo* daro išvadą, kad tuo atveju, kai Komisija nepateikia ypatingų pateisinamų priežasčių, ji turi užtikrinti, kad konkretūs pradiniai dydžiai atspindėtų konkretų suinteresuotųjų įmonių ekonominį svorį, išreikštą apyvartos rodikliais arba rinkos dalimis. Tačiau nagrinėjamo atveju tuo nebuvo. Jos nuomone, konkrečiomis nagrinėjamo atvejo aplinkybėmis, Komisija privalėjo klasifikuoti įmones į tris kategorijas: buvo galima sudaryti dar vieną įmonių grupę, kurios pagal rinkos dalis būtų atsidūrusios tarp ADM ir *Glucona* (9 % kiekviena) ir *Fujisawa* (36 %), t. y. įmonių *Roquette* (21 %) ir *Jungbunzlauer* (25 %) grupę. Tokia klasifikacija būtų geriau atspindėjusi santykinę suinteresuotųjų įmonių galią ir leidusi Komisijai pasiekti savo skelbiamą tikslą, t. y. nustatant konkretų pradinį baudos dydį, atsižvelgti į santykinę suinteresuotųjų įmonių galią.
- 55 Komisija prašo atmesti šį ieškinio pagrindą.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 56 Remiantis gairėmis, kelių įmonių pažeidimo atveju Komisija, atsižvelgdama į konkrečią kiekvienos įmonės galią, gali pakoreguoti pradinius dydžius, kaip ji tai padarė nagrinėjamu atveju, kad suskirstytų kartelio narius į grupes „visų pirma tuomet, kai to paties tipo pažeidimus padaro labai skirtingo dydžio įmonės“ (gairių 1 A punkto šeštoji pastraipa). Be to, gairėse patikslinama, kad „vienodos baudmės už tokį pat elgesį principas tam tikrais atvejais gali lemti, kad atitinkamoms įmonėms bus skirtos skirtingos baudos, ir ši diferenciacija nepriklausys nuo konkrečių aritmetinių skaičiavimų“ (gairių 1 A punkto septintoji pastraipa).
- 57 Remiantis nusistovėjusia Pirmosios instancijos teismo praktika, nustatydamą pažeidimo sunkumą, Komisija tuo atveju, kai skiriama bauda kelioms tą patį pažeidimą padariusioms įmonėms, neprivalo užtikrinti, kad galutinės šioms įmonėms skirtos baudos atspindėtų visus su jų bendra apyvarta arba apyvarta atitinkamoje produkto rinkoje susijusius skirtumus, o gali suskirstyti įmones į grupes (šiuo klausimu žr. 2002 m. kovo 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *LR AF 1998 prieš Komisiją*, T-23/99, Rink. p. II-1705, 278 punktą; 2003 m. kovo 19 d. Sprendimo *CMA CGM ir kt. prieš Komisiją*, T-213/00, Rink. p. II-913, 385 ir 386 punktus ir 2003 m. rugsėjo 30 d. Sprendimo *Atlantic Container Line ir kt. prieš Komisiją*, T-191/98, T-212/98–T-214/98, Rink. p. II-3275, toliau – sprendimas *TACA*, 1519 ir 1520 punktus bei ten nurodytą teismų praktiką).
- 58 Vis dėlto, kaip daugeliu atvejų yra nusprendęs Pirmosios instancijos teismas, jei Komisija, siekdama nustatyti baudas, suskirsto suinteresuotąsias įmones į grupes, kiekvienos grupės ribos turi būti logiškai nustatytos ir objektyviai pagrįstos (šiuo klausimu žr. 57 punkte nurodytų sprendimų *LR AF 1998 prieš Komisiją* 298 punktą,

CMA CGM ir kt. prieš Komisiją 416 punktą ir *TACA* 1541 punktą bei ten nurodytą teismų praktiką).

- 59 Šiuo atveju Komisija nusprendė nustatant grupes atsižvelgti į jų svarbą nagrinėjamoje rinkoje pagal vienintelį kriterijų, t. y. jų dalis pasaulinėje natrio gliukonato rinkoje, apskaičiuotas pagal jų apyvartą šioje rinkoje 1995 metais.
- 60 Šiuo pagrindu Komisija sudarė dvi įmonių grupes, t. y. grupę, į kurią įėjo „trys pagrindiniai natrio gliukonato gamintojai, užimantys didesnę nei 20 % pasaulinės rinkos dalį“, ir grupę, kurią sudarė įmonės, „kurių rinkos dalys pasaulinėje natrio gliukonato rinkoje buvo daug mažesnės (mažesnės nei 10 %)“ (ginčijamo sprendimo 382 konstatuojamoji dalis).
- 61 Komisija nustatė 10 mln. eurų pradinį baudų dydį įmonėms *Fujisawa*, *Jungbunzlauer* ir *Roquette*, kurių rinkos dalys atitinkamai buvo 36 %, 25 % ir 21 %, bei 5 mln. eurų pradinį baudos dydį antros kategorijos įmonėms, t. y. *Glucona* ir *ADM*, kurių rinkos dalys buvo apie 9 %. Kadangi *Glucona* kartu valdė *Akzo* ir *Avebe*, Komisija kiekvienai iš šių bendrovių nustatė 2,5 mln. eurų pradinį baudos dydį (ginčijamo sprendimo 385 konstatuojamoji dalis).
- 62 Šitaip remdamasi savo skaičiavimais dėl suinteresuotųjų įmonių rinkos dalių Komisija, suskirstydama įmones į dvi grupes, pasirinko logišką metodą, kuris yra objektyviai pateisinamas šioms dviem grupėms priskirtų įmonių dydžių skirtumu.

- 63 Tokiomis aplinkybėmis, priešingai nei teigia *Akzo*, Komisija neprivalo dar labiau diferencijuoti kartelio narių pagal jų rinkos dalis. Visų pirma, nėra reikšminga, ar, kaip teigia *Akzo*, kartelio narių suskirstymas į tris grupes būtų geriau atspindėjęs santykinį suinteresuotųjų įmonių dydį, nes Komisijos pasirinktas metodas nėra nei nelogiškas, nei stokoja objektyvaus pateisinimo. Taip pat negali būti pagrįstai remiamasi aplinkybe, kad kitose bylose Komisija kitaip skirstė kartelio narius nei šiuo atveju, nes tai neįrodo, kad nagrinėjamu atveju Komisijos pasirinktas metodas buvo nelogiškas ir objektyviai nepagrįstas.
- 64 Bet kuriuo atveju, net jei būtų pateisinama kartelio narių klasifikacija į tris kategorijas, Pirmosios instancijos teismas mano, kad, atsižvelgiant į šio sprendimo 39 punkte išdėstytus motyvus, 5 mln. eurų pradinės baudos skyrimas *Glucona* vis tiek nebūtų neproporcingas. Todėl galima nauja kartelio narių klasifikacija neturėtų įtakos *Akzo* situacijai.
- 65 Todėl ieškinio pagrindas dėl proporcingumo principo pažeidimo turi būti atmestas.

Dėl pareigos motyvuoti nesilaikymo

- 66 *Akzo* teigia, kad ginčijamas sprendimas nėra pakankamai pagrįstas, nes Komisija visiškai neišdėstė priežasčių, dėl kurių ji nustatė konkretų pagrindinį baudos dydį, neatspindintį santykinio *Glucona* svorio atsižvelgiant į jos apyvartą ir rinkos dalį.

- 67 Komisija prašo atmesti šį ieškinio pagrindą.
- 68 Pirmosios instancijos teismas primena, kad šio sprendimo 45 punkte apibrėžta pareiga motyvuoti įvykdoma ir tuomet, kai Komisija savo sprendime nurodo vertinimo elementus, leidusius jai nustatyti pažeidimo sunkumą ir trukmę (2000 m. lapkričio 16 d. Teisingumo Teismo sprendimų *Sarrió prieš Komisiją*, C-291/98 P, Rink. p. I-9991, 73, 76 ir 80 punktai ir *Cascades prieš Komisiją*, C-279/98 P, Rink. p. I-9693, 39–47 punktai bei 57 punkte nurodyto sprendimo *TACA* 1521 punktas).
- 69 Kaip išplaukia iš šio sprendimo 15–20 punktų, Komisija ginčijamame sprendime nurodė vertinimo elementus, leidusius jai nustatyti pažeidimo sunkumą ir trukmę.
- 70 Be to, šio sprendimo 57 punkte jau buvo nuspręsta, kad neatsižvelgiant į galimus nesutapimus tarp Komisijos *Glucona* nustatyto pagrindinio baudos dydžio ir šios įmonės apyvartos ar jos rinkos dalies, Komisija neprivalo užtikrinti, kad galutinės šioms įmonėms skirtos baudos atspindėtų visus su jų bendra apyvarta arba apyvarta atitinkamoje produkto rinkoje susijusius skirtumus. Komisija gali skirstyti į grupes. Todėl ji neprivalėjo specialiai pagrįsti, kaip tiksliai konkretus pagrindinis baudos dydis atspindi santykinę *Glucona* svorį, atsižvelgiant į jos apyvartą ar rinkos dalį.
- 71 Kalbant apie kartelio narių suskirstymo į grupes principą, taip pat konstatuotina, kad toks suskirstymas pagrįstas gairėmis, kurios numato galimybę koreguoti dydžius (žr. šio sprendimo 56 punktą). Taigi ginčijamas sprendimas buvo priimtas *Akzo* gerai žinant visą situaciją.

72 Todėl ieškinio pagrindas dėl pareigos motyvuoti pažeidimo turi būti atmestas.

Dėl atsižvelgimo į Akzo apyvartą

73 *Akzo* pateikia ieškinio pagrindus dėl EB 81 straipsnio ir dėl pareigos motyvuoti pažeidimo.

Dėl EB 81 straipsnio pažeidimo

— Šalių argumentai

74 *Akzo* neginčija, kad, kaip konstatavo Komisija ginčijamo sprendimo 310 konstatuojamojoje dalyje, ANC antrinei bendrovei, kurios 100 % kapitalo priklausė *Akzo* ir kuri susiklostant bylos aplinkybėms kartu su *Avebe* kontroliavo bendrovę *Glucona*, tenka dalis atsakomybės už pastarosios padarytą pažeidimą.

75 Tačiau *Akzo* tvirtina, kad ginčijamo sprendimo 296–310 konstatuojamosiose dalyse Komisija neteisingai nusprendė, jog sprendama *Glucona* veiklos klausimus ANC veikė vykdydama *Akzo* nurodymus, todėl pastaroji gali būti laikoma asmeniškai atsakinga už tariamus *Glucona* padarytus pažeidimus.

- 76 *Akzo* pažymi, kad ginčijamo sprendimo 310 konstatuojamojoje dalyje Komisija, šiuo atžvilgiu remdamasi 1983 m. spalio 25 d. Teisingumo Teismo sprendimu *AEG prieš Komisiją* (107/82, Rink. p. 3151), visų pirma pagrindė savo išvadą, kad *Akzo* galėjo būti laikoma atsakinga už *Glucona* veiklą, nes ANC iš esmės vykdė savo patronuojančios bendrovės nurodymus, kadangi ANC buvo 100 % *Akzo* priklausanti antrinė bendrovė. *Akzo* taip pat pastebi, kad Komisija tik kaip į papildomą veiksnį („be to“ (ginčijamo sprendimo 310 konstatuojamoji dalis)) atsižvelgė į aplinkybę, jog mažiausiai du ANC atstovai įmonėje *Glucona* vaidino aktyvų vaidmenį kartelyje, visų pirma dalyvaudami daugiašaliuose susitikimuose, ir kad jie tuo pačiu metu užėmė *Akzo* viceprezidento bei generalinio direktoriaus postus.
- 77 *Akzo* pripažįsta 2000 m. lapkričio 16 d. Sprendimo *Stora Kopparbergs Bergslags prieš Komisiją* (C-286/98 P, Rink. p. I-9925) 29 punkte Teisingumo Teismo tvirtinimą, kad Komisija galėjo protingai daryti prielaidą, jog antrinė bendrovė, kurios 100 % priklauso patronuojančiai bendrovei, vykdo pastarosios nurodymus ir jog tokiu atveju atitinkama įmonė turi įrodyti, kad ši prielaida neteisinga.
- 78 Vis dėlto *Akzo* abejoja, kad ši prezumpcija galioja ne tik tais atvejais, kai egzistuoja tiesioginis ryšys tarp patronuojančios ir antrinės bendrovių, bet ir tokiais atvejais, koks nagrinėjamas šioje byloje, kai šis ryšys yra daug tolimesnis. Ji visų pirma pažymi, kad nagrinėjamu atveju ANC yra antrinė bendrovė nacionalinės holdingo bendrovės *Akzo Nobel Nederland BV* (toliau — ANN) atžvilgiu, kuri savo ruožtu yra pagrindinio holdingo antrinė bendrovė. Antra, ji pabrėžia, kad ir *Akzo*, ir ANN buvo holdingai, kurie nevykdė savarankiškos veiklos ir negamino bei neplatino produktų. Trečia, ji primena, kad *Akzo* tik per kitas bendroves (netiesiogiai) turėjo 50 % bendrovės *Glucona* akcijų, todėl ji jos tiesiogiai nekontroliavo.
- 79 Tokiomis aplinkybėmis Pirmosios instancijos teisme *Akzo* pabrėžia kelias faktines aplinkybes. Ji tvirtina, kad, remiantis šiomis aplinkybėmis, bet kuriuo atveju galima

paneigti minėtą prielaidą ir įrodyti, kad, nepaisant to, jog ANC buvo 100 % *Akzo* priklausiusi antrinė bendrovė, prezumpcija, jog *Akzo* galėjo nulemti strateginį ir ekonominį *Glucona* elgesį ar bent turėti jam įtakos, buvo labai nutolusi nuo realybės, ir kad tokių faktų nebuvo.

80 Komisija prašo atmesti šį ieškinio pagrindą.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

81 *Akzo* neginčija, kad *Glucona* padarytas pažeidimas galėjo būti inkriminuotas ANC. Todėl būtina tik patikrinti, ar *Akzo* buvo galima patraukti atsakomybėn už ANC, jos 100 % antrinės bendrovės, veiksmus.

82 Šiuo klausimu primintina, kad tai, jog antrinė bendrovė turi teisinį subjektiškumą, nereiškia, kad jos elgesys negali būti inkriminuotas patronuojančiai bendrovei, visų pirma, jei antrinė bendrovė savarankiškai nesprendžia dėl savo elgesio rinkoje, o iš esmės vykdo nurodymus, kuriuos jai davė patronuojanti bendrovė (žr. 77 punkte nurodyto sprendimo *Stora Kopparbergs Bergslags prieš Komisiją* 26 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

83 Be to, kaip pripažįsta pati *Akzo*, iš Teisingumo Teismo ir Pirmosios instancijos teismo praktikos išplaukia, kad Komisija šiame kontekste gali protingai preziumuoti, jog 100 % patronuojančiai bendrovei priklausanti antrinė bendrovė iš esmės vykdo jos duotus nurodymus, ir kad ši prielaida reiškia, jog Komisija neprivalo patikrinti, ar patronuojanti bendrovė iš tikrųjų pasinaudojo tokiais savo įgaliojimais. Esant tokiai situacijai, jeigu pranešime apie kaltinimus Komisija, remdamasi šia prielaida, išreiškia savo ketinimą už antrinės bendrovės, 100 % priklausančios patronuojančiai

bendrovei, pažeidimus laikyti atsakinga patronuojančią bendrovę, suinteresuotosios šalys, manydamos, kad, nepaisant minėtų akcijų priklausomybės, padalinys savarankiškai priima sprendimus dėl savo elgesio rinkoje, turi pačios paneigti šią prielaidą, per administracinę procedūrą pateikdamos Komisijai pakankamų įrodymų (šiuo klausimu žr. 1998 m. gegužės 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Stora Kopparbergs Bergslags prieš Komisiją*, T-354/94, Rink. p. II-2111, 80 punktą, patvirtintą 77 punkte nurodyto sprendimo *Stora Kopparbergs Bergslags prieš Komisiją* 27–29 punktais, ir 76 punkte nurodyto sprendimo *AEG prieš Komisiją* 50 punktą bei 1993 m. balandžio 1 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *BPB Industries ir British Gypsum prieš Komisiją*, T-65/89, Rink. p. II-389, 149 punktą).

84 Šiuo atveju yra akivaizdu, kad ginčijamame sprendime nagrinētu laikotarpiu ANC buvo 100 % *Akzo* priklausanti antrinė bendrovė.

85 Kalbant apie administracinės procedūros eigą pasakytina, kad, kaip pažymėjo Komisija ginčijamo sprendimo 300 konstatuojamojoje dalyje, pranešimo apie kaltinimus 324–330 punktuose ji ištyrė ryšius tarp *Glucona* ir jos patronuojančių bendrovių bei išreiškė savo ketinimą solidarai patraukti ANC ir *Avebe* atsakomybėn už pažeidimą. Dėl ryšių tarp ANC ir *Akzo* Komisija nustatė, kad pranešimas apie kaltinimus turėjo būti skirtas pastarajai, nes ANC buvo 100 % *Akzo* priklausanti antrinė bendrovė. Kaip ginčijamo sprendimo 301 konstatuojamojoje dalyje pažymėjo Komisija, *Akzo* savo atsakyme į pranešimą apie kaltinimus aiškiai patvirtino, kad pažeidimas turėjo būti inkriminuotas jai solidarai su *Avebe*.

86 Esant tokiai situacijai, *Akzo* negali kaltinti Komisijos nusprendus, kad ji, kaip *Glucona* bendrasavininkė, asmeniškai atsakinga už pažeidimus, padarytus 100 % jai priklausančios antrinės bendrovės, t. y. ANC.

87

Šiame kontekste *Akzo* neteisingai teigia, kad pranešimo apie kaltinimus tikslas visų pirma yra apriboti Komisijos teigiamus pažeidimus pranešime aiškiai įvardytais veiksniais taip, jog suinteresuotoji įmonė galėtų gintis per administracinę procedūrą pateikdama visus savo argumentus dėl visų punktų, ir Komisija savo sprendime galėtų atsižvelgti į šiuos argumentus, tačiau pranešimas apie kaltinimus nėra skirtas nustatyti įmonės (ar įmonių), kuriai (ar kurioms) toks pažeidimas gali būti inkriminuojamas. Iš tikrųjų pranešime apie kaltinimus, kurį Komisija adresuoja įmonei, kai ketina skirti sankciją už konkurencijos taisyklių pažeidimą, turi būti nurodomi visi veiksniai, kuriais remdamasi ji kaltina įmonę, pavyzdžiui, inkriminuojamos faktinės aplinkybės, jų kvalifikacija ir įrodymai, kuriais remiasi Komisija, kad ši įmonė galėtų pateikti savo argumentus per jos atžvilgiu pradėtą administracinę procedūrą (šiuo klausimu žr. 1970 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *ACF Chemiefarma prieš Komisiją*, 41/69, Rink. p. 661, 26 punktą; 1991 m. liepos 3 d. Teisingumo Teismo sprendimo *AKZO prieš Komisiją*, C-62/86, Rink. p. I-3359, 29 punktą ir 1993 m. kovo 31 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ahlström Osakeyhtiö ir kt. prieš Komisiją*, C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 ir C-125/85–C-129/85, Rink. p. I-1307, 135 punktą). Be to, pagal nusistovėjusią teismų praktiką pranešime apie kaltinimus, atsižvelgiant į jo svarbą, turi būti aiškiai nurodytas juridinis asmuo, kuriam gali būti skirtos baudos, ir jis turi būti adresuotas šiam asmeniui (žr. 2000 m. kovo 16 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Compagnie maritime belge transports ir kt. prieš Komisiją*, C-395/96 P ir C-396/96 P, Rink. p. I-1365, 143 ir 146 punktus ir 2003 m. spalio 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *ARBED prieš Komisiją*, C-176/99 P, Rink. p. I-10687, 21 punktą).

88

Todėl, remdamasi pranešime apie kaltinimus pateikta informacija, *Akzo* negalėjo nežinoti, kad jai gali būti skirtas galutinis Komisijos sprendimas. Esant tokiai situacijai, kad neprarastų šios teisės, ji turėjo reaguoti per administracinę procedūrą bei įrodyti, kad, nepaisant Komisijos išdėstytų aplinkybių, *Glucona* padarytas pažeidimas negali būti jai inkriminuojamas.

89

Taigi atsižvelgiant į administracinę procedūrą reglamentuojančius principus ir teisės aktus ir visų pirma į pranešimo apie kaltinimus praktinio veiksmingumo

reikalavimą, nebūtina nagrinėti įvairių faktinių aplinkybių, pirmą kartą pateiktų Pirmosios instancijos teisme, pagrįstumo, kuriomis *Akzo* siekia įrodyti, kad, nepaisant to, jog ANC buvo 100% *Akzo* priklausanti antrinė bendrovė, ji negalėjo formuoti *Glucona* strateginio ir ekonominio elgesio ar bent jau turėti jam įtakos.

90 Todėl reikia atmesti ieškinio pagrindą dėl EB 81 straipsnio pažeidimo.

Dėl pareigos motyvuoti nesilaikymo

91 *Akzo* teigia, kad ginčijamas sprendimas nėra pakankamai pagrįstas, nes Komisija apsiribojo apodiktiniu ir miglotu tvirtinimu, kad ANC yra 100% *Akzo* priklausanti antrinė bendrovė, ir dėl to reikia daryti prielaidą, jog ANC iš esmės vykdė savo patronuojančios bendrovės nurodymus.

92 Komisija savo ruožtu mano šiuo klausimu pakankamai pagrindusi ginčijamą sprendimą.

93 Pirmosios instancijos teismas primena, kad, jeigu, kaip yra nagrinėjamoje byloje, taikant EB 81 straipsnį priimtas sprendimas susijęs su keliais adresatais ir kelia pažeidimo inkriminavimo problemų, jis turi būti pakankamai pagrįstas kiekvieno adresato atžvilgiu, visų pirma tų, kurie, remiantis šiuo sprendimu, turi atsakyti už šį pažeidimą (1994 m. balandžio 28 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *AWS Benelux prieš Komisiją*, T-38/92, Rink. p. II-211, 26 punktą).

- 94 Nagrinėjamu atveju ginčijamo sprendimo 278–284 konstatuojamosiose dalyse Komisija, darydama nuorodą į Teisingumo Teismo ir Pirmosios instancijos teismo praktiką, apibendrino principus, kuriuos ketino taikyti nustatydamą ginčijamo sprendimo adresatus. Būtent dėl ANC elgesio inkriminavimo *Akzo*, kuri, kaip Komisija pažymėjo ginčijamo sprendimo 310 konstatuojamojoje dalyje, buvo „100 % *Akzo Nobel NV* grupei priklausanči antrinė bendrovė“, Komisija ginčijamo sprendimo 280, 281 ir 310 konstatuojamosiose dalyse priminė šio sprendimo 83 punkte nurodytą teismų praktiką ir ginčijamo sprendimo 310 konstatuojamojoje dalyje nusprendė, kad darytina prielaida, jog ANC iš esmės vykdė savo patronuojančios bendrovės nurodymus. Be to, ginčijamo sprendimo 300 ir 301 konstatuojamosiose dalyse Komisija priminė, kad pranešime apie kaltinimus ji buvo išreiškusi savo ketinimą laikyti *Akzo* ir *Avebe* bendrai atsakingomis už pažeidimą per visą jo laikotarpį ir kad *Akzo* šios pozicijos neginčijo.
- 95 Iš to išplaukia, kad Komisija tikrai neapsiribojo apodiktiniu ir miglotu teiginiu, kaip tvirtina *Akzo*, ir teisiu bei faktiniu požiūriu pakankamai pagrindė, kodėl ji nusprendė inkriminuoti ANC elgesį *Akzo*.
- 96 Be to, pagal nusistovėjusią teismų praktiką tai, ar teisės aktas atitinka EB sutarties 253 straipsnio reikalavimus, turi būti vertinama atsižvelgiant ne tik į nagrinėjamo akto tekstą, bet ir į aplinkybes, kuriomis aktas buvo priimtas (žr. 45 punkte nurodytų sprendimų *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France* 63 punktą ir *Vokietija prieš Komisiją* 87 punktą). Ginčijamo sprendimo motyvai, susiję su galimybe inkriminuoti ANC elgesį *Akzo*, taip pat paaiškinti pranešime apie kaltinimus, susijusiame su priimtu ginčijamu sprendimu; ir iš šio pranešimo ieškovė turėjo semtis informacijos dėl Komisijos ketinimo inkriminuoti jai ANC elgesį. Be to, kadangi savo atsakyme į pranešimą apie kaltinimus pati *Akzo* aiškiai patvirtino, jog pažeidimas inkriminuotinas jai kartu su *Avebe* (žr. šio sprendimo 85 punktą), Komisija galėjo pagrįstai daryti prielaidą, kad *Akzo* turėjo pakankamai žinių apie sprendimo kontekstą šiuo klausimu.

- 97 Todėl ieškinio pagrindas dėl pareigos motyvuoti pažeidimo turi būti atmestas.

Dėl 2,5 dauginimo koeficiento taikymo

- 98 *Akzo* pateikia ieškinio pagrindus dėl Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalies ir dėl pareigos motyvuoti pažeidimo.

Dėl Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalies pažeidimo

— Šalių argumentai

- 99 *Akzo* tvirtina, kad atsižvelgdama į jos dydį ir bendrus išteklius bei pritaikiusi pradiniam baudos dydžiui 2,5 dauginimo koeficientą, Komisija pažeidė Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalį, nes nustatė baudas ne pagal pažeidimo sunkumą ir trukmę, kaip numatyta šioje nuostatoje, o pagal pažeidimą padariusios įmonės tipą.
- 100 *Akzo* teigia, kad nors Teisingumo Teismas ir Pirmosios instancijos teismas yra nusprendę, jog įvertindama pažeidimo sunkumą Komisija turi atsižvelgti į daugelį aplinkybių, taip pat ir į būtinybę užtikrinti atgrasantį baudos poveikį, vis dėlto šie teiginiai tiesiogiai susiję su pažeidimo sunkumo kriterijumi, o ne su atitinkamos įmonės tipu. Ji pabrėžia, kad pastarasis kriterijus yra nepagrįstas Reglamento

Nr. 17 15 straipsnio 2 dalies prasme ir kad nustatydamą 10% galutinio baudos dydžio ribą Taryba jau atsižvelgė į skirtingą baudų poveikį įmonėms, atsižvelgdama į jų dydį.

- 101 Darydama nuorodą į šio sprendimo 57 punkte nurodytą sprendimą *LR AF 1998 prieš Komisiją* (280 punktas), *Akzo* taip pat teigia, kad nustačiusi dauginimo koeficientą pagal vienintelį kriterijų, t. y. *Akzo Nobel* grupės apyvartą, Komisija suteikė šiam veiksmui neproporcingą reikšmę, palyginti su kitais veiksniais, pagal kuriuos ji įvertino pažeidimo sunkumą.
- 102 *Akzo* taip pat mano, kad jeigu paskutinės gairių A punkto „Sunkumas“ pastraipos turėtų būti aiškinamos kaip leidžiančios Komisijai taikyti dauginimo koeficientą, kuris, pavyzdžiui, buvo pritaikytas šioje byloje, šios gairių nuostatos pažeistų Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalį, todėl negali būti jai taikomos.
- 103 Be to, *Akzo* tvirtina, kad Komisija pažeidė Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalį, nes pritaikė pradiniam jos atžvilgiu nustatytam baudos dydžiui 2,5 dauginimo koeficientą, kuris nustatytas atsižvelgiant į visos *Akzo Nobel* grupės dydį.
- 104 *Akzo* pažymi, kad remdamasi Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalimi Komisija turi nustatyti baudą pagal pažeidimo sunkumą ir jo trukmę, o ne pagal ekonominę šių pažeidimų poveikį.

- 105 *Akzo* pripažįsta, kad sprendime *Musique diffusion française ir kt. prieš Komisiją*, nurodytame 37 punkte, Teisingumo Teismas nusprendė, jog bendra suinteresuotųjų įmonių apyvarta yra rodiklis, nors ir apytiksliai bei nepakankamai rodantis įmonės dydį ir jos ekonominę galią.
- 106 Tačiau visų pirma šioje byloje sąvokos „įmonė“, kurią Teisingumo Teismas pavartojo minėtame sprendime, taikymas nėra savaime suprantamas.
- 107 Antra, *Akzo* pabrėžia, kad Sprendime *Musique diffusion française ir kt. prieš Komisiją*, nurodytame 37 punkte, Teisingumo Teismas konstatavo, jog taip pat būtina atsižvelgti į apyvartos dalį, pasiektą realizuojant prekes, dėl kurių buvo padarytas pažeidimas, ir kuri taip gali suteikti nuorodų apie pažeidimo apimtį. Tačiau ginčijamame sprendime Komisija neatsižvelgė į aplinkybę, kad šis kriterijus yra svarbesnis už aprašytąjį šio sprendimo 104 punkte, nes jis tiesiogiai susijęs su Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalyje išdėstytais kriterijais. Šie argumentai tampa dar reikšmingesni, kai apyvartos dalis, kaip yra nagrinėjamoje byloje, pasiekta realizuojant prekes, dėl kurių buvo padarytas pažeidimas, sudaro vos 0,05 % bendros apyvartos.
- 108 Kalbėdama apie 2002 m. kovo 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą *ABB Asea Brown Boveri prieš Komisiją* (T-31/99, Rink. p. II-1881), *Akzo* pabrėžia, kad toje byloje taikytas dauginimo koeficientas nebuvo nustatytas remiantis bendra grupės apyvarta. Iš minėto sprendimo 164 ir 165 punktų veikia išplaukia, kad dauginimo koeficientas turi būti paremtas įmonės, padariusios Komisijos nurodomą pažeidimą, dydžiu. Be to, ji nurodo aplinkybę, kad minėtoje byloje Pirmosios instancijos teismas, atsakydamas į *ABB* argumentą, jog Komisija galėjo nustatyti baudą (ir pritaikyti dauginimo koeficientą) remdamasi tik grupės miesto apšildymo padalinio apyvarta,

nusprendė, kad Komisija akivaizdžiai teisingai apskaičiavo baudą, pagrindusi dauginimo koeficientą visos ABB grupės, o ne „įmonės“, kurią galėjo sudaryti miesto apšildymo ABB padalinys, apyvarta, nes, remdamasi daugeliu elementų, teisingai konstatavo, kad pažeidimas inkriminuotinas ABB grupei.

109 Komisija prašo atmesti šį ieškinio pagrindą.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

110 Visų pirma dėl *Akzo* tvirtinimo, kad Komisija nustatė baudą pagal pažeidimą padariusios įmonės tipą, konstatuotina, jog ginčijamo sprendimo 334–371 konstatuojamosiose dalyse Komisija per pirmąjį savo tyrimo etapą nustatė, jog atsižvelgiant į pažeidimo pobūdį, į jo konkrečią įtaką natrio gliukonato rinkai EEE ir į atitinkamos geografinės rinkos dydį, suinteresuotosios įmonės padarė labai sunkų pažeidimą, kuris neigiamai paveikė visą EEE.

111 Toliau Komisija skirtingai vertino suinteresuotąsias įmones, siekdama atsižvelgti į konkrečią jų elgesio įtaką konkurencijai, ir padarė tai atsižvelgdama į šių įmonių apyvartą realizuojant natrio gliukonatą pasaulyje per paskutinius pažeidimo, t. y. 1995 m., metus (žr. ginčijamo sprendimo 381 konstatuojamąją dalį). Taigi šioje baudos apskaičiavimo pagal pažeidimo sunkumą stadijoje Komisija, priešingai nei teigia *Akzo*, neatsižvelgė į pažeidimą padariusios įmonės tipą, o tik į minėtų įmonių svarbą konkrečioje rinkoje.

- 112 Tik paskutinėje baudos apskaičiavimo pagal pažeidimo sunkumą stadijoje Komisija, remdamasi gairėse numatyta diferencijavimo galimybe, atsižvelgė į tam tikrą suinteresuotųjų įmonių tipologiją. Šie tipai tiesiogiai atsirado iš to, kad buvo atsižvelgta į nagrinėjamų įmonių dydį ir išteklius, t. y. į kriterijus, į kuriuos būtina atsižvelgti siekiant užtikrinti atgrasantį sankcijų poveikį. Šioje stadijoje Komisija atsižvelgė į įmonių grupių, kurioms priklausė kartelio nariai, dydį ir išteklius ir kai kurių iš jų, taip pat *Akzo*, atžvilgiu nustatytam pradiniam baudos dydžiui pritaikė 2,5 dauginimo koeficientą (ginčijamo sprendimo 388 konstatuojamoji dalis).
- 113 Šitaip, priešingai nei teigia *Akzo*, ji nustatė baudą ne pagal pažeidimą padariusios įmonės tipą, o pagal pažeidimo sunkumą ir trukmę, nors, vertindama pažeidimo sunkumą, ji atsižvelgė į atitinkamų įmonių dydį ir bendruosius išteklius, kad užtikrintų atgrasantį skirtingų baudų poveikį. Taigi *Akzo* argumentai yra neteisingi.
- 114 Antra, dėl *Akzo* kaltinimo Komisijai, kad ji padarė teisės klaidą atsižvelgdama į atitinkamų įmonių dydį ir bendruosius išteklius, pažymėtina, jog pati *Akzo* pripažįsta, kad pažeidimo sunkumui įvertinti Komisija turi atsižvelgti į daugelį aplinkybių, tarp kurių yra ir atgrasantį poveikį turinčios baudos būtinybė. Siekdama tokio atgrasančio poveikio, Komisija turi visišką teisę nustatyti baudos dydį atsižvelgdama į už pažeidimą atsakingos įmonės ypatumus.
- 115 Nustatydamas didesnę pradinę baudą įmonėms, turinčioms sąlygiškai didesnę už kitas įmones dalį atitinkamoje rinkoje, Komisija atsižvelgė į ypatingą įmonės atsakomybę užtikrinant laisvą konkurenciją ir nustatė, kad tai yra subjektyvus veiksnys, leidžiantis apibūdinti atitinkamų įmonių elgesį. Šis veiksnys išreiškia

didesnę įmonių, turinčių sąlygiškai didesnę už kitas įmones dalį atitinkamoje rinkoje, atsakomybę už žalą konkurencijai kartelio atveju.

- 116 Be to, šiuo atveju Komisija taip pat galėjo pagrįstai atsižvelgti į tai, kad labai didelės įmonės, pavyzdžiui, *Akzo*, turi teisinių ekonominių žinių ir infrastruktūrą, kurios leidžia geriau suprasti jų pažeidimo pobūdį ir su tuo susijusias pasekmes konkurencijos teisės požiūriu.
- 117 Kalbant apie dauginimo koeficiento taikymą pagal atitinkamų įmonių dydį ir bendruosius išteklius, taip pat pasakytina, kad remiantis nusistovėjusia teismų praktika, Komisija, apskaičiuodama įmonės baudą, gali visų pirma atsižvelgti į jos dydį ir ekonominę galią (37 punkte nurodyto sprendimo *Musique Diffusion française ir kt. prieš Komisiją* 120 punktas ir 2001 m. gruodžio 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Acerinox prieš Komisiją*, T-48/98, Rink. p. II-3859, 89 ir 90 punktai). Be to, teismų praktika yra pripažinusi bendros apyvartos svarbą kartelio dalyvių finansinio pajėgumo nustatymo klausimu (68 punkte nurodyto sprendimo *Sarrió prieš Komisiją* C-291/98 P, Rink. p. I-9991, 85 ir 86 punktai). Todėl nagrinėjamu atveju Komisija, atsižvelgdama į atitinkamos įmonės dydį ir bendruosius išteklius, teisingai pritaikė 2,5 dauginimo koeficientą, kad užtikrintų atgrasantį paskirtos baudos poveikį.
- 118 Dėl šios priežasties Komisija teisingai rėmėsi bendra *Akzo* apyvarta, kad nustatytų pakankamai atgrasančią baudą ir atsižvelgtų į teisinių ir ekonominių konsultacijų infrastruktūrą, kuria disponuoja tokio dydžio įmonių grupės. Taigi *Akzo* argumentai yra neteisingi ir teisės požiūriu.

- 119 Trečia, dėl *Akzo* teiginio, kad gairės yra neteisėtos, nes leidžia Komisijai taikyti dauginimo koeficientą, kaip yra nagrinėjamoje byloje, primintina, jog Pirmosios instancijos teismas jau yra nusprendęs, jog remiantis gairėse nustatytu metodu baudų dydžiai apskaičiuojami pagal du Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalyje nurodytus kriterijus, t. y. pagal pažeidimo sunkumą ir jo trukmę, paisant šioje nuostatoje nustatyto maksimalaus dydžio apyvartos atžvilgiu, ir kad dėl šių priešasčių gairės neviršija šioje nuostatoje nustatytų teisinių sankcijų ribų, kaip jos aiškinamos Pirmosios instancijos teismo praktikoje (57 punkte nurodyto sprendimo *LR AF 1998 prieš Komisiją* 219–232 punktai; 2003 m. liepos 9 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Archer Daniels Midland ir Archer Daniels Midland Ingredients prieš Komisiją*, T-224/00, Rink. p. II-2597, 39–52 punktai; 57 punkte nurodyto sprendimo *TACA* 1527 punktą). Tačiau *Akzo* nepateikė jokių naujų argumentų, palyginti su tais, kurie jau buvo atmesti šioje teismo praktikoje (žr. nurodytus minėtų sprendimų punktus).
- 120 Ketvirta, kalbant apie *Akzo* nuomonę, kad taikydama baudą padidinantį koeficientą, pavyzdžiui, tokį, koks taikytas šioje byloje, Komisija bet kuriuo atveju negalėjo atsižvelgti į visos grupės *Akzo Nobel NV*, kuriai priklauso pažeidimą padariusi įmonė ANC, dydį ir bendruosius išteklius, o tik į apyvartą, pasiektą realizuojant produktą, dėl kurio buvo padarytas pažeidimas, reikėtų pasakyti, kad *Akzo* ignoruoja aplinkybę, jog Komisija taikė šį koeficientą, siekdama užtikrinti atgrasantį baudų dydį. Nusprendusi, kad šiuo atveju atgrasančių baudų dydžio tikslas gali būti pasiektas tik pasirėmus visos įmonių grupės išteklių apimtimi, Komisija nepadarė vertinimo klaidos, kuri būtų lėmusi Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalies pažeidimą.
- 121 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, ieškinio pagrindas dėl Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalies pažeidimo turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Dėl pareigos motyvuoti nesilaikymo

- 122 *Akzo* kaltina Komisiją nenurodžius, kodėl jos atžvilgiu nustatytai pagrindinei baudai ji taikė 2,5 dauginimo koeficientą, kodėl šis koeficientas buvo toks pats kaip ir ADM atveju, ir kodėl jis buvo pagrįstas jos bendra apyvarta, o ne 50 % metinės *Glucona* apyvartos. Taip pat *Akzo* pažymi, kad byloje, kurioje buvo priimtas 108 punkte nurodytas sprendimas *ABB Asea Brown Boveri prieš Komisiją*, Komisija taikė tokį patį dauginimo koeficientą kaip ir šioje byloje, tačiau tuo atveju detalai pagrindė savo nuomonę.
- 123 Komisija prašo atmesti šį ieškinio pagrindą.
- 124 Šiuo klausimu pažymėtina, kad pagal 68 punkte nurodytą teismų praktiką ginčijamo sprendimo 389–392 konstatuojamosiose dalyse Komisija paaiškino, kuo remdamasi ji nustatė pažeidimo sunkumą bei trukmę, ir šie paaiškinimai leido *Akzo* pateikti keletą prieštaravimų dėl materialaus šių pagrindų neteisėtumo, o Bendrijos teismui – atlikti kontrolę.
- 125 Dėl *Akzo* atveju taikyto dauginimo koeficiento dydžio pasakytina, kad Komisija galėjo apsiriboti nuoroda į įmonės dydį, kuris apytikriai matomas iš jos bendros metinės apyvartos, ir tik akcentuoti būtinybę užtikrinti atgrasančią baudą. Iš pareigos motyvuoti Komisijai nekyla pareiga nurodyti skaičių, susijusių su jos apskaičiavimo metodu (šiuo klausimu žr. 68 punkte nurodyto sprendimo *Sarrió prieš Komisiją* 80 punktą).

- 126 *Akzo* taip pat neteisingai kaltina Komisiją nenurodžius priežasčių, dėl kurių jos atžvilgiu nustatytai pradinei baudai pritaikytas dauginimo koeficientas buvo toks pats kaip ir ADM atveju. Iš tikrųjų Komisija neprivalėjo nustatyti šio koeficiento dydžio taip, kad jis tiksliai atspindėtų santykį tarp skirtingų įmonių grupių, kurioms priklausė kartelio nariai. Šiuo koeficientu, kaip išplaukia iš ginčijamo sprendimo 386–388 konstatuojamųjų dalių, buvo siekiama nustatyti pakankamai atgrasančią baudą ir atsižvelgti į teisinių bei ekonominių konsultacijų infrastruktūrą, kuria disponuoja tokio dydžio įmonių grupės. Šitaip pagrįsdama, Komisija pakankamai aiškiai nurodė ketinanti vertinti atgrasantį baudos poveikį remdamasi įmonių grupių, o ne šioms grupėms priklausančių įmonių dydžiu bei ištekliais.
- 127 Be to, konstatuotina, kad dauginimo koeficiento taikymas yra gairėse numatyta diferenciacija. Taigi ginčijamas sprendimas buvo priimtas *Akzo* gerai pažįstant situaciją.
- 128 Todėl nenagrinėjant, ar kitose bylose, kaip teigia *Akzo*, Komisija detaliau pagrindė taikyto dauginimo koeficientą, konstatuotina, kad ši institucija išdėstė pakankamai motyvų.
- 129 Dėl to reikia atmesti ieškinio pagrindą dėl pareigos motyvuoti pažeidimo.
- 130 Kadangi nė vienam dėl ginčijamo sprendimo teisėtumo pateiktam ieškinio pagrindui nebuvo pritarta, Pirmosios instancijos teismas, naudodamasis jam suteikta neribota kompetencija, neturi sumažinti ieškovei ginčijamu sprendimu paskirtos baudos, ir ieškinys turi būti atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 131 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti atsakovės išlaidas pagal šios pateiktus reikalavimus.
- 132 Kadangi visas ieškiny s buvo atmestas (žr. 130 punktą), *Akzo* prašymas priteisti iš Komisijos palūkanas ir banko garantijos išlaidas turi būti atmestas kaip netekęs objekto (žr. 27 punktą).
- 133 Be to, primintina, jog išlaidos, kurias įmonė patyrė pateikusi banko garantiją, kad išvengtų priverstinio jos atžvilgiu priimto Komisijos sprendimo vykdymo, nėra bylinėjimosi išlaidos Procedūros reglamento 91 straipsnio b punkto prasme. Taip pat turi būti atmestas įmonės prašymas priteisti iš Komisijos išlaidas, kurias ji patyrė per administracinę procedūrą konkurencijos srityje. Nors pagal Procedūros reglamento 91 straipsnį „atlygintinomis laikomos <...> būtinosios išlaidos, kurias dėl proceso patyrė šalys“, šioje nuostatoje kalbama tik apie „procesą“ Pirmosios instancijos teisme, neapimant ikiteisminės procedūros (2000 m. kovo 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Cimenteries CBR ir kt. prieš Komisiją*, T-25/95, T-26/95, T-30/95–T-32/95, T-34/95–T-39/95, T-42/95–T-46/95, T-48/95, T-50/95 — T-65/95, T-68/95–T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 ir T-104/95, Rink. p. II-491, 5133 ir 5134 punktai bei ten nurodyta teismų praktika).

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (trečioji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Priteisti iš *Akzo Nobel NV* bylinėjimosi išlaidas.**

Azizi

Jaeger

Dehousse

Paskelbta 2006 m. rugsėjo 27 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

E. Coulon

Pirmininkas

J. Azizi

Turinys

Faktinės bylos aplinkybės	II - 3396
Procedūra ir šalių reikalavimai	II - 3403
Dėl teisės	II - 3405
Dėl pradinio visiems kartelio nariams paskirtų baudų dydžio nustatymo	II - 3405
Dėl proporcingumo principo pažeidimo	II - 3405
Dėl pareigos motyvuoti nesilaikymo	II - 3408
Dėl kartelio narių klasifikacijos	II - 3410
Dėl proporcingumo principo pažeidimo	II - 3410
— Šalių argumentai	II - 3410
— Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3412
Dėl pareigos motyvuoti nesilaikymo	II - 3414
Dėl atsižvelgimo į Akzo apyvartą	II - 3416
Dėl EB 81 straipsnio pažeidimo	II - 3416
— Šalių argumentai	II - 3416
— Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3418
Dėl pareigos motyvuoti nesilaikymo	II - 3421
Dėl 2,5 dauginimo koeficiento taikymo	II - 3423
Dėl Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalies pažeidimo	II - 3423
— Šalių argumentai	II - 3423
— Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3426
Dėl pareigos motyvuoti nesilaikymo	II - 3430
Dėl bylinėjimosi išlaidų	II - 3432